

Увѣ Кнѣжѣ на П. В. Булюшевѣ

ПРЕДГОВОРЪ

Когато посѣтихъ раскопаннѣ останки на единъ градъ, които повѣсхитително отъ животворныя въздухъ на тихото небе и отъ цвѣтныѣ долины и кедровы джбравы на южныѣ страны привлечать пѣтницѣтѣ къмъ околнинѣтѣ на Неаполъ; когато видѣхъ новы еще, тѣй да рекъ, къщята, мегданѣтѣ, ушницѣтѣ, храмовѣтѣ и театрътѣ на единъ градъ съвремененъ на най-славныѣ эпохи на Римската Държава, азъ който по възможността си са посѣтихъ на оживотвореніето и на творчеството въ словесното искусство, обладахъ са отъ силно желаніе да възобновѣжъ развалинѣтѣ, на които бѣ начертана красотата на древността, да съживѣжъ опазены тѣ отъ времето до насъ кости, да проминъ мрака на осъмнайсетъ вѣка, и да подигнъ на новъ животъ подземныя оны градъ.

Лесно е да си въобрази чловѣкъ колко усили желаніето ми къмъ туй предпріятіе самыѣт градъ Помпея и близолежащето до него море, което нѣкога е одушевявало търговіята му, пріемало гостюлюбиво изгнанициѣтѣ, и лижи сега подножіята му; какъто и страшната гора Везувій която постоянно изрыгва дымъ и пламкъ и са издига сѣкоги надъ него.

Но изначало еще познавахъ че щѣхъ да имамъ да са борѣжъ съ безбройны трудности. Описаніето на средневѣковыѣтѣ обичаи и животъ и то не е нѣщо лесно, и изысква остроумно перо; при сичко туй, то предпріятіе са вижда лесно и удобоизвършително ако са сравни съ дѣлото което бы предпріелъ единъ повѣствователъ на събытія отъ отдалеченна эпоха, съ които не смы толкоеъ близкы. Ный имамы естественна симпатія къмъ чловѣцѣтѣ на феодалната эпоха и пріятельскы връзкы ны съединяватъ съ тѣхъ; тѣ чловѣцы сж были наши дѣды, и отъ тѣхныѣтѣ обичаи са създадохъ нашыѣтѣ обичаи, нашата религія е сжщата тѣзи на рыцарскыѣтѣ наши праотцы, тѣхныѣтѣ гробове украсяватъ без-